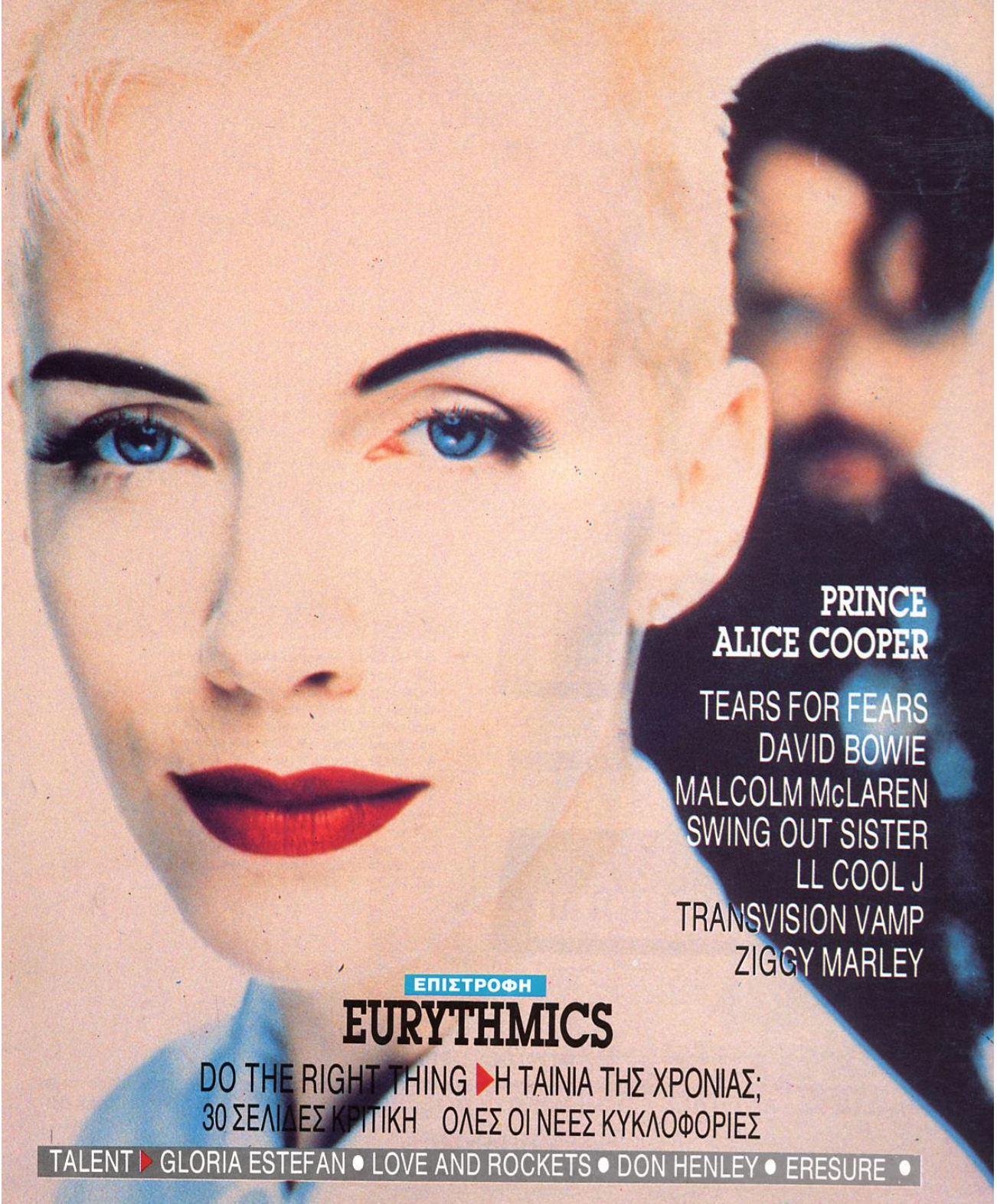

ΜΗΝΙΑΙΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ / Νο 135 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ '89 / ΔΡΧ. 280

ΠΟΠ ΡΟΚ

PRINCE
ALICE COOPER

TEARS FOR FEARS
DAVID BOWIE
MALCOLM McLAREN
SWING OUT SISTER
LL COOL J
TRANSVISION VAMP
ZIGGY MARLEY

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

EURYTHMICS

DO THE RIGHT THING ► Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ;
30 ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΡΙΤΙΚΗ ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

TALENT ► GLORIA ESTEFAN • LOVE AND ROCKETS • DON HENLEY • ERESURE •

Εκδότης
ΓΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΕΚΔΟΤΙΚΗ Ε.Ε.

Διευθυντής Σύνταξης
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Αρχισυντάκτης
ΚΩΣΤΑΣ ΖΟΥΓΡΗΣ

Επιμέλεια έκδοσης
ΛΙΖΑ ΛΥΚΙΔΟΥ

Σχεδίαση Εξωφύλλου
ΛΙΖΑ ΛΥΚΙΔΟΥ

Συνεργάζονται: Αντώνης Βιλιώτης, Δημήτρης Γιαρμενίτης, Χρήστος Θλιβέρης, Χάρης Καββαδίας, Νίκος Κοντογιούρης, Γιώργος Μονεμβασιίτης, Νίκος Μπιοζινακίης, Άγγελος Μυλωνάς, Σάκης Μαντζάνας, Νίκος Πετρουλάκης, Χάρης Πρασούλας, Στάθης Παναγιωτόπουλος, Αλέξανδρος Ριχάρδος, Μάρκος Φράγκος, Χρήστος Χατζής, Κώστας Χρυσάφης, Πάνος Χρυσοστόμου, Γιάννης Σιατόπουλος.

Ανταποκρίσεις
Θεσσαλονίκη: Λευτέρης Κογκαλιόης

Αμερική: Φίλιππος Χρυσόπουλος, Φώτης Παπαγερμανός

Διορθώσεις: Μάνδα Παντελίδου

Μεταφράσεις: Φωτεινή Ψιλοπούλου, Φώφη Μοσχολιού

Δημόσιες σχέσεις, Διαφημίσεις: Γιώργος Κούρτης, Αλέκος Γκιτέρσος

Συνεργασία: MELODY MAKER, NEW MUSICAL EXPRESS

Φωτοστοιχειοθεσία: GRAFFITI

Διαχωρισμοί Εγχρώμων: GRISPA ΕΠΕ Αφοι ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΙ

Φωτογραφικές αναπαραγωγές: GRAMOHROME

Μοντάζ: Νικήφορος Μπουκουβάλας

Εκτύπωση: ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ ΑΕΒΕ Α. ΑΔΑΚΤΥΛΟΣ

Βιβλιοδεσία: Σπύρος Γκουνταρέλης

ΠΟΠ & ΡΟΚ: Μηνιαίο Μουσικό Περιοδικό Έτος ίδρυσης 1978. Ιδιοκτησία: Έκδοση: Μουσικοεκδοτική Ε.Ε. Γραφεία: Βουλιαγμένης 13 - Τ.Κ. 116 36. Telex: 224869 GAP GR. Telefax: 324.7983. Σύνταξη: 902.5687. Λογιστήριο: 902.5689. Διαφημιστικό τμήμα: 901.8713.

ΠΟΠ & ΡΟΚ: Monthly Music Magazine, 13, Vouliagmenis Ave., Athens, Greece. Tel.: 902.5687, 902.5689. Telex: 224869 GAP GR. Telefax: 324.7983. Chief Editor: Yannis Petridis

EURYTHMICS σελ. 52

6 ROCKORAMA ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΧΑΤΖΗ **12** ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΤΡΙΔΗ **20** **ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ** **HAPPENINGS** ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΧΡΥΣΑΦΗ **21** **HIT PARADE** **24** 96 ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΙΠΠΟ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟ **26** **METAL CLUB** ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΡΙΧΑΡΔΟ **28** **FALL** **32** **ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ** ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΩΜΑ ΜΑΧΑΙΡΑ **34** **Η ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ UNDERGROUND** ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΦΡΑΓΚΟ **36** **TALENT** **44** **ZIGGY MARLEY** ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟ **48** **MALCOLM McLAREN** ΑΠΟΔΟΣΗ ΦΩΦΗ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ **52** **EURYTHMICS** ΑΠΟΔΟΣΗ ΜΑΓΔΑ ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ **56** **TEARS FOR FEARS** ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΦΡΑΓΚΟ **60** **DAVID BOWIE** ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΟ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ **64** **LL COOL J** **68** **TRANSVISION VAMP** ΑΠΟΔΟΣΗ ΦΩΦΗ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ **72** **SWING OUT SISTER** ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ ΦΡΑΓΚΟ **75** **ΝΕΟ ΡΕΥΜΑ** ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΜΠΟΖΙΝΑΚΗ **76** **ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΡΟΚ ΣΚΗΝΗΣ** ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΘΛΙΒΕΡΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

78 ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΣΚΩΝ **106** ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΙΑΡΜΕΝΙΤΗ **108** ΟΡΓΑΝΟΡΑΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ ΚΟΥΜΠΙΟ **110** ΑΓΓΕΛΙΕΣ **112** ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Eurythmics

WE TOO ARE ONE

Small vertical text on the left side of the image, possibly a signature or credit.

long playing record
compact disc
cassette
includes the single 'Revival'

ΑΠΟ ΤΗΝ
BMG

EURythmICS

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΧΕΙ ΑΡΧΙΣΕΙ

Πέρασαν πολλές περιοδοι όπου η ζωή για τους EURYTHMICS υπήρξε ένας συνεχής αγώνας, με προσωπικά προβλήματα να μαστίζουν διαρκώς την καριέρα τους. Κατά κάποιο τρόπο κατάφεραν να επιβιώσουν, δημιουργώντας παράλληλα κάποια δυναμική μουσική μέσα στην πορεία. Το καινούριο τους LP "We Too Are One", το πρώτο εδώ και δύο χρόνια, δεν αποτελεί φυσικά εξαίρεση της σημαντικής τους δουλειάς στο χώρο της μουσικής. Ο STUART BAILLIE μίλησε με την ANNIE LENNOX για το επίπονο παρελθόν της, τη συμμετοχή της στο Greenpeace και τα σχέδιά της για το μέλλον. ▶

Α Π Ο Δ Ο Σ Η : Μ Α Γ Δ Α Π Α Ν Τ Ε Λ Ι Δ Ο Υ

EURYTHMICS: WE TOO ARE ONE

◀ Το μεγαλύτερο μέρος της συνέντευξης πάρθηκε μέσα σε μεγάλα διαστήματα σιωπής, πράγμα που είναι άσχημο, αλλά όχι και τόσο άσχημο όσο οι ερωτήσεις που τους απευθύνουν οι νευρικοί Ευρωπαϊοί δημοσιογράφοι.

Όπως και νάχει πάντως, ενώ οι περισσότεροι μουσικοί της εποχής τους μπορούν να χαιρόνται την επιτυχημένη καριέρα τους, ο Dave και η Annie ακόμη φαίνεται να περνούν κάποιες σκληρές προσωπικές φάσεις. Τη σιωπή σπάει ο Dave: «Μόλις τώρα ακούσατε το άλμπουμ μας, για το οποίο χρειάστηκε τόσο πολύς καιρός όσο και μεγάλη προσπάθεια. Η μουσική των Eurythmics για μας είναι η ίδια μας η ζωή, και κανείς δεν μας ρώτησε έστω κι ένα πράγμα για τα τραγούδια!»

Και ούτε πρόκειται. Αλλά μια και μιλάμε για τραγούδια, το άλμπουμ "Savage" δεν είναι μόνο αγαπητό, αλλά και αρκετά παράξενο, καθώς κατακλύζεται από καυτή ειρωνία, παράνοια, αλλά και από γλυκεριά μελωδία, στοιχεία που σχεδόν μυστικά

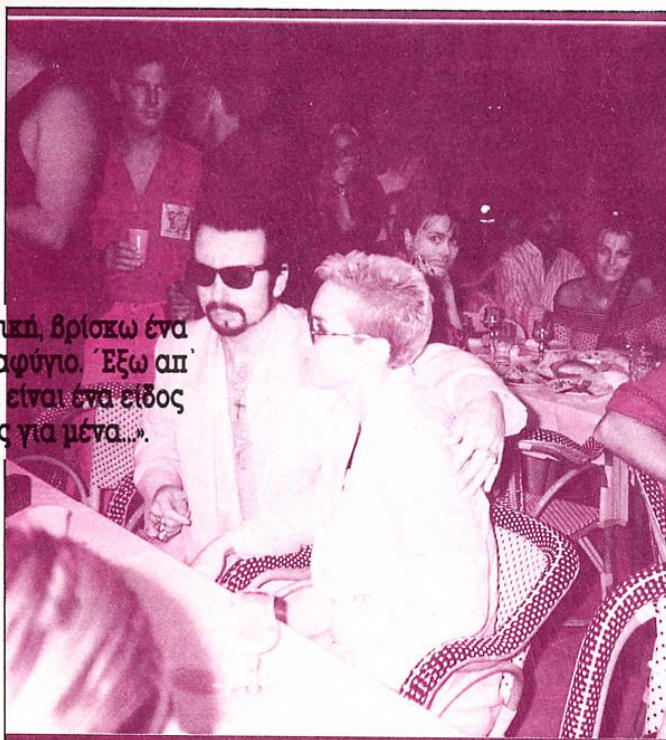
«Η αλήθεια είναι πως ήταν ένα πολύ ανάξιο εμπιστοσύνης άλμπουμ, καταλαβαίνεις. Όσον αφορά τους στίχους, ήταν κάτι σαν να έχουμε μπροστά μας μια προδομένη ψυχή. Τα πράγματα άγγιζαν τέτοιες ειρωνικές αντιφάσεις, ώστε δεν έμενε τίποτε για να πιστέψεις πια.

Μπορεί βέβαια να νιώθεις απελπισία αλλά και παράλληλα μπορείς να ανακτήσεις την ελπίδα σου στο τέλος της ημέρας».

Τώρα που το λες αυτό, μου δίνεις την ευκαιρία να αναφέρω πως ο δίσκος τελειώνει μ' ένα κομμάτι που λέγεται "Brand New Day".

«Ναι, χα. Γιατί διαφορετικά θάπρεπε να αυτοκτονήσω».

Κάνοντας κάποιες συγκρίσεις με το νέο LP, αυτό τελειώνει με το κομμάτι "The Day Goes Down". Και εδώ υπάρχει ένα παρόμοιο συναίσθημα αλλά δεν είναι καθαρά οπτιμιστικό.

«Στη μουσική, βρίσκω ένα μικρό καταφύγιο. Έξω απ' αυτά όλα είναι ένα είδος τρέλας για μένα...».

φαίνονται να παρουσιάζουν ένα είδος προσωπικότητας σε κρίση βίαιης παρακμής. Ίσως λοιπόν δεν εκπλήσσει το γεγονός πως κανένα κομμάτι απ' το συγκεκριμένο άλμπουμ δεν κατάφερε να γίνει hit single, αλλά τόσο αυτό όσο και το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής του συγκροτήματος χρησιμεύει σαν μέσο για μια κυνική ψυχική βιογραφία. Όπως ακριβώς και ο σκυθρωπός τόνος του "Sweet Dreams" που αντικατοπτρίζει τον χωρισμό του Dave και της Annie σαν εραστές, έτσι και το "Savage" κουβαλάει ένα σωρό θλιβρές επιρροές: έναν αποτυχημένο γάμο, μια 18μηνη παγκόσμια περιοδεία και τον οδυνηρό χαμό του πατέρα της Annie. Το "Savage" θα μπορούσαμε να πούμε πως αποτελεί το σύνολο της δουλειάς ενός κυνικού και ταυτόχρονα ενός ανεμοδαρμένου πνεύματος.

Έχοντας μπροστά μου την Annie, αρχίζω να της μιλώ για τα αντιφατικά αισθήματα που διαχέουν αυτό το δίσκο.

Ήταν λοιπόν πραγματικά μια τόσο άσχημη εμπειρία;

«Έχει να κάνει με τον παράγοντα άνθρωπο... Θυμάμαι, για παράδειγμα, την πρώτη φορά που είδα κάποιον αλήτη στους δρόμους του Aberdeen και ξέσπασα σε κλάματα. Τώρα, έχω σκληρύνει, δεν ξεσπώ σε κλάματα κάθε φορά που βλέπω κάποιον αλήτη στο δρόμο, αλλά όταν συμβεί να δω κάποιον στο δρόμο που να βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση, μπορώ να πω πως και πάλι δεν μου περνάει απαρατήρητο».

Περνώντας τώρα στο καινούριο τους LP "We Too Are One", μουσικά μπορούμε να πούμε πως είναι πιο βατό για το μέσο ακροατή. Το στοιχείο του αόριστου και του αφηρημένου που χαρακτηρίζει τα τραγούδια του "Savage", όπως το "Beethoven", ξένιζε αρκετά αλλά και έφερε το συγκρότημα πιο κοντά στις μέρες του ξεκινήματός τους. Τα καινούρια τραγούδια τώρα ευελπιστούν να αποτελέσουν τη συνέχεια της εποχής του "Revenge".

Πληροφοριακά, ο Jimmy Iovine είναι τώρα ο συμπαραγωγός του άλμπουμ, και ο Dave είναι η

πρώτη φορά που μοιράζεται την ευθύνη της παραγωγής από το 1983. Και όπως έχουμε ακούσει, η μεταφυσική υφή του παρελθόντος έδωσε τη θέση της σε ένα ανοικτό ανθρωπιστικό πέρασμα εδραιωμένο μέσα από το κομμάτι "When The Day Goes Down". Αυτή η τριλογία συμπληρώνεται με το "Angel", όπου αντικατοπτρίζεται η ελπίδα της τραγουδίστριας για κάποια σπουδαιότερα και καλύτερα πράγματα, ενώ το "Sylvia" αντλεί την έμπνευσή του μέσα από ένα φωτογραφικό υλικό ενός βιβλίου που πάρθηκε στο Paradiso Club.

Επιστρέφοντας όμως στο "We Too Are One", θα μπορούσαμε να πούμε συνολικά πως βασικά είναι ένας δίσκος που προκαλεί θλίψη.

Σε μια παλιότερη συνέντευξή σου ανέφερες για τον Paul Simon πως ένα απ' τα προτερήματα της δουλειάς του είναι η έκφραση της απόλυτης θλίψης. Διαθέτει μια τέτοια ικανότητα στο να δίνει σάρκα και οστά στα αισθήματα, τόσο ώστε ο κόσμος να μπορεί να τον ακούει άνετα και ίσως ίσως να αντλεί ανακούφιση από τα τραγούδια του.

«Ναι, αυτό συμβαίνει, και όταν μάλιστα το τραγούδι αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο θέμα, ο ίδιος κατά κάποιο τρόπο μπορεί να του δώσει προοπτικές και να το κάνει πιο ανθρώπινο. Είναι ένας από τους λίγους συνθέτες που μπορεί να γράψει για την πολιτική χωρίς να δυσφημίσει ή να παραποιήσει το θέμα. Αυτό είναι ένα πολύ δύσκολο πράγμα για να κατορθωθεί, και πιστεύω πως προϋποθέτει ένα ιδιαίτερο ταλέντο ώστε να αγγίξει την επιτυχία.

Δεν είχα ποτέ τα κότσια για να προσπαθήσω κάτι τέτοιο, κι αυτό γιατί πιστεύω πως πραγματικά δεν διαθέτω αυτή τη συγκεκριμένη ικανότητα. Έχω την αίσθηση πως σε συγκρότημα είμαστε περισσότερο αφαιρετικοί και πιο συναισθηματικοί».

Πράγμα που δεν είναι επίσης φοβερό. Την προηγούμενη ημέρα μιλούσα για τους Eurythmics σε ένα φίλο, και ισχυρίστηκε πως το άλμπουμ "Revenge" ήταν η ίδια η "ζωή" τους. Ήταν σαν τα τραγούδια να έβγαζαν στην επιφάνεια κάποια πιο μυστηριακά και θατιά πράγματα που βίωσε η ίδια με το πέρασμα του χρόνου...

«Αυτό είναι ένα μεγάλο κομπλιμέντο για μας. Δεν θέλω να πω στον κόσμο τί πρέπει να κάνει, ούτε έχω λύσεις να προτείνω, αλλά ούτε και θέλω να παρουσιαστώ σαν κάποιος νοσητής. Αυτό που θέλω είναι να μπορώ να εκφράζομαι και η αλήθεια είναι πως νιώθω τόσο έντονα για τόσα πολλά πράγματα στη ζωή.

Για μένα, η έμπνευσή μου στη μουσική υπάρχει ακόμη. Όταν ακούω κάποιους άλλους ανθρώπους που σκέφτονται παρόμοια με μένα — ανέφερους τον Van Morrison, είναι ένας απ' αυτούς — αυτό κατά κάποιο τρόπο μ' ανακουφίζει και στηρίζει την πίστη μου. Και αυτό έγκειται στα μηνύματα που περνάει μέσα από τα τραγούδια του, πράγμα που έχει άμεση σύνδεση με τα δικά μου πιστεύω και με κάνει να νιώθω καλύτερα ή πάλι μπορεί και εκφράζει συναισθήματα που αδυνατώ να εκφράσω η ίδια.

Κι αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί νιώθω αποξενωμένη απ' αυτό τον κόσμο, καταλαβαίνεις. Είναι πολύ δύσκολο για μένα να νιώσω κάποιο μέρος όπου μπορώ να πω πως ανήκω. Αυτό ίσως να μην έχει σχέση με κάποια πόλη ή με κάποιους ανθρώπους, αλλά κατά κάποιο τρόπο μερικές φορές στη μουσική βρίσκω μια μικρή διέξοδο και ένα καταφύγιο. Απ' τη στιγμή όμως που μπαίνω εκεί μου φαίνεται πως ταυτόχρονα βαδίζω προς την τρέλα».

Αυτό είναι ένα αίσθημα που μεγάλωσε

EURYTHMICS: WE TOO ARE ONE

με τα χρόνια ή είναι κάτι που ένιωσες όταν ήσουν νεώτερη;

«Ναι, πιστεύω πως είναι κάτι που μεγάλωσε συν τα χρόνια».

Κοιτάζοντας το ξεκίνημα των Eurythmics, σου δημιουργείται η εντύπωση πως η όλη φάση ήταν ένα μεγάλο παιχνίδι, τόσο όσον αφορά την ιστορία του video και τις μεταμφιέσεις σου, που όμως μέσα απ' τις οποίες πέτυχες δημιουργικά πράγματα. Αλλά παρά όλα κανείς πραγματικά δεν γνώριζε ποια ήταν η Annie Lennox —ήσουν ουσιαστικά μια άγνωστη μυστηριακή παρουσία. Με τον καιρό όμως τα γρανάδια της μουσικής βιομηχανίας μπορούν να βοηθήσουν στην αποκωδικοποίηση του μυστηρίου των ανθρώπων. Αυτό είναι κάτι που σε έχει κουράσει πολύ;

«Σίγουρα. Μ' έχει κουράσει πολύ, μα πάρα πολύ. Δεν μου αρέσουν τα κουτσομπολίστικα σχόλια του Τύπου. Και αυτό είναι κάτι που πραγματικά απέφυγα. Θα μπορούσα να το εκμεταλλευτώ, αλλά μου ήταν εντελώς αδιάφορο. Η άποψή μου είναι πως αυτό το παιχνίδι της δημοσιότητας εγκυμονεί κινδύνους. Εννοώ να εκθέτεις δημόσια την ιδιωτική σου ζωή, ολόκληρο τον εαυτό σου και να πουλάς κατά τέτοιο τρόπο. Ήθελα να διατηρήσω την εντιμότητά μου και πιστεύω πως λίγο πολύ τη διαθέτουμε όλοι».

Προσωπική ζωή όμως και εντιμότητα είναι λέξεις που λείπουν από το λεξιλόγιο του Βρετανικού κουτσομπολίστικου Τύπου. Στη διάρκεια των πρώτων δύο εβδομάδων του Δεκεμβρίου του '88 γράφθηκαν διάφορες εντυπωσιακές ιστορίες για την Annie και τον γιό της Daniel που πέθανε στη γέννα. Δημοσιογράφοι που εμφανίζονταν σαν γιατροί ή σαν πορτιέρηδες, προσπαθούσαν να μπουν στο δωμάτιό της στο νοσοκομείο St. Mary στο Λονδίνο. Ευτυχώς η Annie είχε ήδη φύγει. Αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι είχαν ακολουθήσει την Eddie Reader από τους Fairground Attraction, που μόλις γεννήσε ένα αγοράκι, τον Charlie. Ένας απ' αυτούς την συνάντησε στο κτίριο του Radio 1 και της έκανε την εξής απαίσια ερώτηση: «Έχεις κάποιο μήνυμα για να ανακουφίσουν την Annie;» προς μεγάλη απέχθεια της Eddie.

Την επόμενη χρονιά η Annie ανέλαβε ένα σημαντικό ρόλο στην επίσημη της με τη διοργάνωση Greenpeace στη Μόσχα. Υπήρξε η βασική παρουσιάστρια σε μία τηλεοπτική μετάδοση με διεθνή εμβέλεια, όπου την παρακολούθησαν παραπάνω από 200 εκατομμύρια κόσμος.

Η Annie, που ήδη είχε γίνει γνωστή στη Σοβιετική Ένωση μέσω της επαφής των Eurythmics με τον τραγουδιστή Boris Grebenshikov, συμμετείχε επίσης σε μία σειρά γεγονότων που οδήγησαν στη δημιουργία του Greenpeace στη Μόσχα. Αυτή της όμως η συμμετοχή της πρόσφερε καινούριες προοπτικές, καθώς ήρθε κοντά με την Σοβιετική πολιτική. Σ' αυτό το σημείο φάνηκε πως η θέση της σαν μία pop star πήρε μια άλλη μορφή και αποτέλεσε παράλληλα ένα κίνητρο για να βρει κάποια αξιοπρέπεια σε κάποια κρυφή πτυχή του χώρου της business, πράγμα που την ικανοποίησε.

«Υποθέτω πως γι' αυτό τον λόγο όταν πήγαμε στη Ρωσία με το Greenpeace —είχα σίγουρα μέσα μου την αίσθηση του σκοπού και μάλιστα σε μεγαλύτερη κλίμακα απ' ό,τι απλά για μένα, για τον Dave και τους Eurythmics. Απ' την άλλη μεριά όμως κινδυνεύεις να χαρακτηριστείς σαν το είδος του rock star που περιπλανιέται έχοντας κάποιον πίσω του για να τον πατρονάρει.

Γνώριζις ποια είναι τα όριά μου. Αλλά μετά από

τόσα χρόνια απογοήτευσης και χωρίς να έχω ψηφίσει ποτέ, γιατί ένιωθα τόσο έντονα την απομυθοποίηση του μύθου των κυβερνήσεων, ήταν αρκετά ανακουφιστικό για μένα να με καλέσουν από έναν οργανισμό όπως το Greenpeace, όπου πίστεψα πως θα μπορούσα να αποδείξω πως είμαι ικανή. Σ' αυτή τη φάση όμως ήξερα πως έπρεπε να το χειριστώ πολύ προσεκτικά».

Υπάρχει ένα τραγούδι στο άλμπουμ, το "I Hate You" όπου φαίνεται σαν να διεκδικείς το δικαίωμα να έχεις κι εσύ θίαια αρνητικά συναισθήματα όπως ο καθένας μας.

«Οπωσδήποτε. Έτσι ακριβώς ένιωσα. Μερικές φορές αισθάνομαι πως επιβάλλεται να κριτικάρω τον εαυτό μου, αλλά είμαι κι εγώ άνθρωπος. Δεν έχω να προτείνω ούτε λύσεις ούτε απαντήσεις, προσπαθώ όμως να ζήσω τη ζωή μου όσο πιο τίμια μπορώ. Και η αλήθεια είναι πως οι άνθρωποι με έχουν πληγώσει. Παλιότερα πίστευα πως ήταν σημαντικό να χρησιμοποιώ πάντα τη λέξη "αγάπη". Υπάρχει όμως πάντα μέσα μου το αντίθετο αίσθημα του "μίσους", που ορισμένες φορές είναι το ίδιο νοσηρευτικό. Έτσι σκέφτηκα γιατί όχι να μην το πω».

Η φιγούρα στο "Angel" μοιάζει να είναι ένα συγκεκριμένο πρόσωπο. Είχες κάποιο συγκεκριμένο λοιπόν πρόσωπο στο μυαλό σου όταν το έγραψες;

«Δεν είναι ένα πρόσωπο. Υπήρχαν στοιχεία από διάφορους ανθρώπους στο μυαλό μου όταν έγραφα αυτό το τραγούδι. Αλλά η λέξη "Angel" κρύβει κάποιο μυστήριο για μένα, είναι μια συμβολική λέξη και έχει αξία. Υπήρχε ο πειρασμός να μην χρησιμοποιήσω πάλι αυτό το συγκεκριμένο θέμα, αλλά κατά κάποιο τρόπο το τραγούδι ήταν τόσο δυνατό, και ένιωσα τόσο κοντά σ' αυτό, και βέβαια δεν θα μπορούσα να βρω κάποια άλλη λέξη για να αντικαταστήσει το "Angel".

Ο λόγος είναι πως υπάρχουν τόσα πολλά πρόσωπα της μυθολογίας, τα οποία έχουν τραγουδηθεί, έχουν αποτελέσει θέμα στη ζωγραφική και έχουν περιγραφεί μέσα στην ιστορία, οπότε η φιγούρα του αγγέλου δεν θα μπορούσε να παραλειφθεί. Βέβαια δεν υπάρχουν άγγελοι στις μέρες μας. Δεν έχω συναντήσει ποτέ έναν άγγελο, και ξέρω πως δεν θα γνωρίσω ποτέ. Υπάρχει όμως αυτή η ιδέα ενός πλαστού όντος μέσα μας που κατά κάποιο τρόπο είναι συνδεδεμένο με κάποια δύναμη υψηλής δημιουργίας και ίσως αποτελεί ένα είδος προστασίας και ασφάλειας για μας, καταλαβαίνεις».

Όταν αντιμετωπίζεις κάποια δυσκολία, μήπως νιώθεις την ανάγκη να προσευχηθείς, ή να απευθυνθείς στη θρησκεία για να νιώσεις ανακούφιση;

«Δεν μεγάλωσα με τα θρησκευτικά ιδεώδη, πράγμα που με βοήθησε, γιατί διαφορετικά θα είχα ν' αντιμετωπίσω μεγαλύτερη συναισθηματική πίεση με όλα αυτά τα περί θρησκείας που θα κουβαλούσα μέσα μου. Ποτέ δεν κατάφερα να ακολουθήσω κάποια θρησκεία, αν και η φιλοσοφική άποψη της γενικά με ενδιαφέρει, και ειδικά η φιλοσοφία του Χριστιανισμού. Σ' αυτό που αντιτίθεται ολοκληρωτικά είναι το εθιμοτυπικό μέρος της εκκλησίας και όχι αυτή καθ' αυτή η θρησκεία».

Γνώριζες προκαταβολικά πως επρόκειτο να πάρεις το βραβείο της τελετής του BPI;

«Όταν είχαμε περάσει πραγματικά στην επιτυχία —τότε που είχαμε βγει σε μία δεκαοκτάμηνη περιοδεία και το "Revenge" ήταν το κατεξοχήν πρώτο άλμπουμ μας στις πωλήσεις, δεν με είχαν κατατάξει στην κατηγορία της καλύτερης τραγου-

δίστριας. Σ' αυτή την περίπτωση είχα νιώσει προβολή αλλά και θυμό, γιατί στην κατηγορία συμπεριλαμβάνονταν ονόματα όπως της Samantha Fox. Κάτι λοιπόν δεν πήγαινε καλά...

Αργότερα, άλλαξαν γνώμη γιατί ανακάλυψαν πως με τις επιπόλαιες επιλογές τους η κατηγορία έφτασε να είναι άνευ σημασίας, έτσι λοιπόν αναγκάστηκαν να συμπεριλάβουν ανθρώπους σαν κι εμένα. Βέβαια ήταν λιγάκι αστείο, γιατί τον περασμένο χρόνο δεν έκανα και πάρα πολλά. Όπως και νάχει όμως, είπα: "Θα πάρω το βραβείο, ευχαριστώ πολύ". Ποιός νοιάζεται εξάλλου;»

Μήπως το βραβείο δόθηκε στην Annie Lennox σαν ένα αντίδοτο για την προσωπική της τραγωδία;

«Κοίταξε, το σκέφτηκα κι αυτό. Ποιός ξέρει όμως;»

Όταν τον περασμένο Ιανουάριο εξήγησες την άσχημη εμπειρία του χαμού του νεογέννητου μωρού σου, ξέσπασε κάποιο απαίσιο ενδιαφέρον εκ μέρους του Τύπου;

«Θα πρέπει να παραδεχτώ πως θα μπορούσαν τα πράγματα να είναι πολύ πιο άσχημα. Θα πρέπει λοιπόν πραγματικά να ευχαριστήσω τους ανθρώπους του management μου, γιατί υπήρξαν πολύ προστατευτικοί, αλλά και λιγομίλητοι πάνω σ' αυτό το θέμα, ώστε να με κρατήσουν μακριά απ' όλη αυτή την επίπονη ιστορία».

Παρόλα αυτά, μέσα σ' αυτό το διάστημα, έδωσες μια συνέντευξη. Αυτό ήταν κάτι που ήσουν αναγκασμένη να κάνεις;

«Κοίταξε, ήταν (ο Alan Jackson) ο μόνος δημοσιογράφος που μπορούσα να εμπιστευθώ, γιατί είναι ένας πολύ ωραίος τύπος. Πίστευα λοιπόν πως αν του έδωνα μια συνέντευξη, δεν θα υπήρχε πρόβλημα παραποίησης των λεγόμενων μου. Και απ' την άλλη ήταν προτιμότερο να προλάβω τυχόν αναληθή σχόλια, με μια δική μου παρουσίαση των πραγμάτων».

Στη διάρκεια της συνέντευξης Τύπου που δόθηκε σήμερα το πρωί, ανέφερες σύντομα πως οι Eurythmics δεν θα θυγουν στο «δρόμο» μετά το Δεκέμβριο, και πως θα ήθελες να έχεις μια οικογένεια. Μπορείς να επεκταθείς λιγάκι πάνω σ' αυτό;

«Η αλήθεια είναι πως πριν δύο χρόνια τελειώσαμε μια περιοδεία όπου είμασταν στο "δρόμο" για 18 μήνες. Η ζωή μου είχε γίνει τόσο μοναχική, πράγμα που μου πήρε αρκετούς μήνες για να ξεκουραστώ και να βρεθώ σ' αυτό που λένε "φυσιολογική κατάσταση".

Νομίζω πάντως πως πολλά πράγματα που έκανα στο παρελθόν, εκτός από τα δικά μου αποκλειστικά λάθη, προφανώς είχαν να κάνουν με το γεγονός πως προσπαθούσα να επιβιώσω κάποιο. Τώρα όμως χαιρόμαι έναν ευτυχισμένο γάμο και δεν θέλω να τον χαλάσω. Αυτό που θέλω είναι τα πράγματα να έχουν μια ισορροπία, και δεν έχω σκοπό να βγω πάλι σε μια περιοδεία και να εξαφανιστώ για 18 μήνες. Τέσσερις μήνες είναι ό,τι πρέπει».

Ο Dave κάποτε σε χαρακτήρισε σαν μια μοναχική πεσιμίστρια. Κατά πόσο ανταποκρίνεται αυτός ο χαρακτηρισμός με την αλήθεια;

«Αρκετά. Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Ήταν πραγματικά άσχημο αν με κλείναν σαν προσοπικότητα και σαν ιδιουγκρασία μόνο μέσα σ' αυτές τις δύο λέξεις. Κι αυτό γιατί υπάρχουν μέσα μου πολύ περισσότερα πράγματα απ' αυτό, που συνθέτουν τον χαρακτήρα μου και τα οποία μπορώ να προσφέρω».